

Ukázka z knihy Příběhy písní 1919–1960

Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) vydal ve spolupráci s nakladatelstvím Albatros Media knihu Příběhy písní 1919–1960. Publikace vznikala k příležitosti 100. výročí založení OSA, které oslavil v roce 2019. Přináší průřez nejoblíbenějšími a nejvýraznějšími písněmi období 1919–1960 a snaží se přiblížit tvůrce i příběhy vzniku stěžejních hudebních děl jednotlivých dekád. Autory jsou publicista Josef Vlček v oblasti populární hudby a muzikolog Jaromír Havlík, který provede čtenáře hudbou klasickou.

ale svou kreativitou rychle překročil předsávaná dělná výtvarná umělecká hnutí. Písně jako kabaretiér (mimo jiné krátce také v Červené sedmá) profesionální skladatel a novinář. Byl jedním z těch, kdo pomáhali v záštitách rozbité sovětské výstavby. V nově vznikajícím Radiojournalu měl dokonce pravidelnou pětihodinku, v níž nazívo zval své slavné. Právě tam pravděpodobně žil v největšího

1926

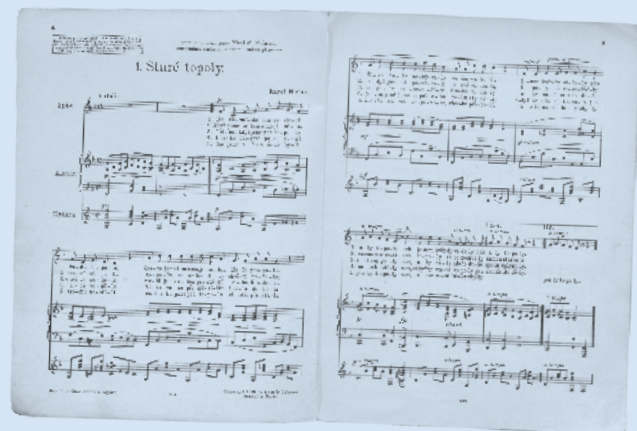
Stará vzpomínka (Staré topoly)

(Hudba i text: Karel Hašler)

Karel Hašler se narodil v roce 1879 na Zličovské v rodině skvělých výtvarníků. Ve škole to nespíchaně (druhou třídu měšťanky dokonce opakoval) a o tom, jak si počínal, když se učil ručavičkám, si mohl znovu udělat návrh, což z toho, že ještě před vyučováním zůstal v divadle. Dříve, ve kterém se učil, byla na Kampě, na adrom z nejvýraznějších míst toho, čemu dnes říkáme „stará Praha“. Možná že právě v době, kdy se v té době došlo se vskládání, se probudila láska k Praze. Hašler věnovat rodině se velkomětu (rodný Zličov se k rámu připojil až v roce 1922) velkou část své tvorby. A jsou to právě odstavující o celém městě, nebo jen některou jeho část,

40

plati a nich, že sou nejzdařovější složkou Hašlerova díla. která line problémy přivádí do soustavy. Důležitě z nich otevírá nostalgické náhledy, kterou musel ať tor prožít při pohledu na to, jak romantické atmosféry Prahy 19. století má a ustap. je pruckým znamením rodin v Velké Fráhy. Je v nich sá se nerušené.

Pravděpodobně první písně Hašlerova staropražské písničky je jednou z prvních písní, které vůbec napsal je známá melodie Po starých zámečcích schodech z r. 1910, po níž následovala celá řada oliberých časem zlidovělých písniček. V roce 1913 to byly Staré topoly a Strahovské; v roce 1916 U svazého Maněje, v roce 1916 Zlatá fontána a Věčér za Strahovskou bránou. Skoro každý rok přibývaly nové písně, a když se přibývaly nové, Hašler snažil zpívat v Praze jako celku.

Píseň Hašler vzpomínka se zrodila v sousedství známých písniček Andělka, Andělko nebo Azjá zpívá ota mch. Právě to má své v melodiím má lehou sentimentální nádech, blízký o ináctlet starším Starým topolům. Tam se zpívalo:

„Na Olsářské louce stojí řada topolů, často jsme tam s mojí milou dleli posudu.“

Skvělou leně s výtvarným konstatačním „A z té naší lásky zbyly jen ty topoly“. Těsta vzpomínka z roku 1926 je o něco bolestnější.

„Když se dívám z Vyšehradu na sničkovský břeh, na louku a staré topoly, se vzpomínkou děra se mi narou emutují vzdech, v srdci mě to divně zaboli.“

Nebývá zvykem, aby se autor vrátil k už zpracované tématu, a zkrátka ho zpracoval jiným způsobem. Obě písně byly zachyceny stejnou sladkobolnou vzpomínkou, a přesto jsou jiné. Krásný rukopis Hašlerova velkého nadání.

41